

BAIXADA DEL MOLÍ, 5

ANDRÉS LUENGO
Periodista

La cultura sí que és un luxe

És emocionant i també reconfortant comprovar com Toni Martí es recorda puntualment de la cosa cultural. Ni que sigui una vegada l'any, quan arriba el debat d'orientació política i ens intenta convèncer –amb la boca petita, molt petita– que la cultura *no* és un luxe innecessari. Home, doncs perdoni que el contradigui però sí, la cultura és un luxe: necessari, el que se'n diu necessari de veritat, era el servei de radiologia i han trigat anys i panys a adonar-se'n. Amb el que ha costat el Thyssen, ja que en parlem, ja tindriem la màquina. És qüestió de sensibilitat i de prioritats. Són també absolutament necessàries, i no un luxe, pensions dignes. Però dignes de veritat i no la misèria aquesta de 450 euros després de quaranta anys treballant a què es referia l'altre dia Everest Vilaginés aquí al costat. Sospito que no és un cas aïllat. Si no resol amb certa urgència aquestes i altres qüestions prèvies –no m'hi estendré perquè la columna té 1.585 caràcters, però en tinc la llista–, no quedaran ciutadans a qui vendre el que el seu Govern entén per cultura, i que acostuma a tenir a veure amb grans embalums que li serveixen per omplir unes línies del discurs, enterrar-hi uns centenars de milers d'euros i oblidar-se'n al cap d'un temps: el museu de Radio Andorra, que ens va vendre fa cinc anys, recorda? No quedaran ciutadans, deia, perquè uns s'hauran mort, i perdoni la franquesa; altres, perquè hauran tocat el dos cap a terres on es pugui viure amb 450 euros al mes, si és que n'hi ha. I la resta, perquè estarem fent hores extres –si ens les paguen– per arribar a uns lloguers desorbitats que enriqueixen quatre paràsits. Perdoni que li digui, però sí: *aquesta* cultura és un luxe i ara mateix és innecessari.